

HATALMUNK KRISZTUSBAN

2015. február 22.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Az Evangéliumnak kincse az, hogy te szeretve vagy és az Úr soha nem hagy el téged! Hívjátok az evangélistákat! Sőt, azt javaslom, hogyha egy evangélista a környéken szolgál, akkor pásztorok fogjanak össze, és még egy közeli helyre hívjátok meg. Tehát ügyesen sáfárkodjanak az evangélista látogatásaival. Elkezdődött a nyári ifi tábor szervezése.

Nagyon örülök annak, hogy az Úr egybeszerkeszt minket, miközben az Igét hallgatjuk. És hogy *hogyan jön elő* az üzenet, abban rettenetesen *nagy részed van* neked, aki hallgatód. Mert ha látom, hogy belealszol, beleunsz, vagy nem érdekel, vagy nem kapom meg azt a bátorítást tőled, amit nagyon szeretek látni rajtatok, akkor nem jön olyan könnyen elő az, amit nekem az Úr a szívemre elkészített. De ha ebben nekem segítségemre vagy, hogy úgy hallgatód, hogy látom, *befogadod* azt, akkor könnyebben folyik és hiszem, hogy ma így lesz.

Eddig is mindig nagyon könnyű volt itt szolgálni, amikor összejöttünk vasárnaponként. Gyönyörűséges volt, amit az Úr eddig rám bízott. Hiszem, hogy ma is így lesz. Az üzenet, amit az Úr ma elkészített az én szívemen, hogy a tiéd legyen, azt te ma megkapod.

Harcokat és háborúkat látunk mindenfelé a világban, amerre csak nézünk. Sajnos felfokozódtak ezek a nehéz és feszélyezett helyzetek. Háborúk vannak a világban és háborús helyzetek. Mi magunk is egy *szellemi hadviselés* részesei vagyunk, egy szellemi hadviselésben állunk, ha szabad ezt mondanom.

Mert a *láthatatlan és legyőzött ellenség*, így szoktam őt nevezni, hogy vegye tudomásul, hogy legyőzött ellenség. Még mielőtt Isten minket a színre hozott volna, megteremtett volna, ő már akkor *Isten ellensége* volt. Ezt tudomásul kell venni. Mi csak úgymond *megörököltük* őt, belesöppentünk egy olyan helyzetbe, egy olyan közegbe, ahol Lucifer már Isten ellensége lett akkora, mikor minket Isten előhívott.

Tehát előzmények voltak. Luciferből, az oltalmazó kerubból hogyan lett mennyből levetett, és *hatalmától megfosztott* szellemi lény? Erről a Biblia több helyen ír, tudnunk is kell erről, és az ördög, más néven a sátán nevet kapta. Egy szellemi hadviselés részesei lettünk így.

Ezeket a hadviseléseket, amelyekben Isten minket elhelyezett, nagyon *hatékonyá* szeretné tenni, mert adott nekünk hozzá egy *szellemi fegyverzetet*. Tehát nem titkolja a Biblia, hogy hadviselésben állunk. A 2Korinthus 10,4-ben olvassuk: a mi hadviselésünk fegyverei...

2KORINTHUS 10,4.

4. Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmas erősségek lerontására;

Tehát van hadviselésünk, amelyben állunk, mert van egy *ellenségünk*, amely először Isten ellensége volt. Tehát nem te szerezted magadnak. Azért *gyűlöl* téged, mert Isten téged választott és téged *szere*t. Így lettél neki gyűlöletes és így *fordult ellened*, mert Istennek akar *fájdalmat okozni*, amikor téged kilop az ő kezéből, vagy ki akarna lopni az ő kezéből.

Tehát egy hadviselésben állunk és fegyvereink vannak. A *hadviselésünk fegyverei*, így írja, ezek nem testiek. Hála Istennek. Ha testi erőből kellene megharcolnunk, amit Isten elvár tőlünk, akkor nem sok esélyünk lenne még akkor sem, ha ő már legyőzött.

De úgy írja, hogy a hadviselésünk fegyverei *Isten által hatalmasak*. Mondd ezt ki, kérlek szépen: Isten által hatalmasak! Vagyis szellemi fegyverzetünk van, és hatalmassá tette Isten az Ő ereje által ezeket, hogy az erősségeket, hatalmasságokat az ellenség minden erejét *leronthassuk*. Így írja.

Vagyis ebből kicseng, hogy van egy *elhívásunk* erre, és mindenféle fegyverzet nélkül nem lehet rohángálni kint az életben. Mert a helyzet úgy áll, hogyha erre a fegyverzetre nem lett volna szükségünk, akkor Isten nem adja nekünk. Ha viszont *rendelte* és adta, akkor *e nélkül* meg nem szabad kimennünk.

Fel kell *öltetni* ezeket, ismerni kell ezeket, és tudnunk kell *használni* a hadviselésben, hogy mindig *győztesek* lehessünk. Ugyanis ez az *elhívásunk*, hogy felemelt fővel, győztesen járassuk végig ezeket a megpróbáltatásokat, hitpróbákat, ami csak az utunkba kerül. A szellemi hadviselésünk része megismerni, hogy miként is működik ez?

Gondolatokat sugall az ellenség a fejünkbe. Ez talán a leggyakoribb. Így kezdődik minden baj forrása, hogy elkezd gondolatokat sugallni, és arra *vesz rá* minket, hogy gondolkodjunk rajta, forgassuk ezeket, és minél többet forgassuk. Egyre gyakrabban hozza ezeket a gondolatokat, mi pedig elveszünk, és valóban *időzünk* vele. Így akar *teret nyerni* az életünkben. Ez az egyik taktikája.

Ez a szellemi hadviselés a *szellemi szférákból* jön elő. Ugyanis tudni kell, hogy van a *föld*, amelyet a szemeinkkel látunk, ahol élünk, és azután van a *menny*, a mennyei szféra, ahová majd költözünk, amikor innen eltávozzunk, amikor levetjük a földi sátorházat, és oda átköltözünk.

Van egy láthatatlan szellemi égi szféra, amit a Biblia úgy ír, hogy a *második ég*. És itt lakoznak az *ellenség seregei*, a gonoszság szellemei, így is mondja a Biblia. Ennek a második égnek a lakói innen próbálják *irányítani* a földi dolgokat, például az *országok sorsát*. Tehát egész országok felett is vannak meghatározó gonosz szellemi erők, de az *emberek életét* is kívánják irányítani. Még a keresztények életére is *kihatással* kívánnak lenni.

Elkészítik a *terveiket* a keresztények életére is, és ha a hívők hagyják ezt, akkor meg tudják tenni. Tehát itt van a nagyon nagy részünk abban, hogy nekünk *résen* kell lenni. *Fegyverzet nélkül* nem lehet kimenni a világba, és perlekedni az ördöggel, mert akkor nem fogod tudni *megvédeni* magad.

Ezeket a *démonokat* szabad szemmel nem lehet látni. Tehát, hogyha az ember nem kap egy olyan szellemi ajándékot, hogy betekintést nyerjen például a szellemi birodalomba, akkor nem fogod látni őket. Olyan mintha nem léteznének.

Nem szükséges azonban látnunk ezeket, mert ahhoz, hogy ellenállhassunk nekik, hogy *elbánhassunk* az Ige szerint, hogy valóban élvezhessük a *győzelmünket*, a *hatalmunk gyakorlásában* kell *ismeretet* szerezni és elég, ha a jelenlétüket felismerjük.

A *befolyásokból*, amelyet az életünkre akarnak hozni, fel tudjuk ismerni, hogy jelen vannak és készülnek valamire. Befolyásolni akarják az ember dolgait, az életútját például és természetesen nem jó irányba akarják vinni az embert. Ugye tudjuk, hogy a tolvaj miért jön? Meg van írva, hogy lopjon, öljön, pusztítson. (Ján. 10,10)

Például, ha az emberek *panaszkodnak*, s egyre gyakrabban csak azt veszed észre, hogy egyre többet. Mindenkiel csak baja van az illetőnek, panaszkodik, hogy ez sem jó, az sem jó, mindenkiben csak a hibát veszi észre. Akkor onnan rögtön fogod tudni, hogy ez nem Isten sugallata. Az illető *rossz befolyások* alá került.

Vagy ha *kísértésbe* kerül az illető, akkor önző *döntéseket* hoz állandóan. Mindig azt veszed észre, hogy az illetőből kijön ez az önzőség, csak magát látja. Akkor megint biztos lehetsz abban, hogy nem isteni befolyás alatt van, hanem valami ellenséges erő befolyása alá került, ami ebbe a rossz irányba viszi.

Vagy például ha *megharagszunk* valakire és ezt a haragot nem vagyunk hajlandók elengedni, hanem csak úgy érezzük, hogy még mindig nem stimmel ott belül valami, és ezt hordozzuk magunkban, akkor megint nem isteni befolyás alatt vagyunk, hanem az ellenség *befolyásának* engedünk. És a befolyásaikat így ki lehet következtetni. Mert az ember az ő *hatásuk* alá kerül, hogyha huzamosabb ideig ezekből *nem igazítja ki* magát.

Ha valamit például odaadunk, ami nekünk nagyon kedves, és mégis arra hajt a szívünk, hogy ezt el kell ajándékozni valakinek, mert az Úr mutatja, akkor biztos lehetsz, hogy azt *Isten sugallatára* cselekedted, és nem az ellenség indíttatására tetted.

Ha megtartjuk a szavunkat, adtuk a szavunkat valamire és kiderült, hogy ebben áldozatot kell hoznunk és nehéz lesz megállnunk abban, hogy ezt meg is cselekedjük, és mégis meg tesszük azt. Tehát a kárunkra lesz ez a dolog. Nem úgy jövünk ki belőle, hogy az előnyünkre lett, amit ígértünk, és mégis megcselekedjük, például az anyagiakban, akkor megint biztos *Isten sugallatára* cselekedtünk. Biztos lehetsz benne. Isten természete szerint cselekedtél.

Tehát vannak képek az ember életében, hogy mi van *Istentől*, és mi van az *ellenségtől*. Ha ki kellene töltenünk egy ilyen tesztlapot, mindannyian tudnánk-e a helyes választ minden kérdésre, az élet minden dolgára, hogy amit ott cselekedtünk, az Isten sugallatára volt, vagy az ellenség sugallatára, az ellenség gondolatára tettük-e azt?

Hiszen a *Krisztus értelme* van bennünk. Ha Krisztus értelme van bennünk, akkor pontosan tudunk *úgy gondolkodni*, ahogy Ő. Pontosán fel tudjuk úgy mérni a helyzeteket, ahogy Ő. És pontosan tudunk *úgy döntéseket* hozni, ahogy Ő, és ez a csodálatos ebben.

Amire igazán szükségünk van az, hogy azokat, amiket *vételezünk*, azokat meg is *cselekedjük* utána. Ott jön be a *győzelmünk*, hogy amiket veszünk a Szent Szellemtől, azokat bátran meg is cselekedjük. Mert ha nem, akkor megcsaltuk önmagunkat, ezt írja a Biblia.

A *hústest* azt mondja, hogy túl nehéz ez nekem. Nem tudom ezt megcselekedni. A *szellemünk* pedig ujjongva kiáltozik, hogy ez az, ez az, mert ugye Istentől született. És ha Isten *Igójét hallod*, akkor a szellemed elkezd *ujjongani* rajta.

Azt mondja: igen, ez van ide felírva a szívem tábláira, pontosan ezt kell cselekednem. Ide ez fel van írva. Tudom, ezt kell tennem. A szellemed ujjong belül, amikor *vételezed* Istentől, hogy mit kellene tenned. A tested azt fogja mondani, hogy ez lehetlenség, nem vagyok képes megtenni.

Hol fognak *eldőlni* a dolgok ebben a harcban? Hol lesz a döntőbíró, ahol minden eldől? Az pedig az *elme* lesz, ahol meghozzuk a *döntéseinket*, hogy most pedig mit fogunk tenni, annak ellenére, hogy tudjuk mi a helyes, de nem mindig azt tesszük meg, sajnós. Az elme területén hozzuk meg a döntéseinket.

Tehát nagyon kell vigyázni erre a szellemi hadviselésre, mert itt vannak a szellemi fegyverzeteink, hogy *lerontsuk a magaslatokat*, amik jönnek az életünkre rossz sugallatok formájában. Isten ismerete ellen való gondolatok, magaslatok, amelyeket rendszeresen *ki kell takarítani*. El kell bánni velük, le kell vetni azokat, mert nem odavalók.

Isten nem így gondolkodik erről, akkor semmi közöm hozzá. És kiveted és kidobod. Ugyanis erre egy elhívást kaptunk mi keresztények, hogy *uralkodjunk királyokként* a Krisztusban. Ez az elhívásunk, hogy *trónoljunk* a Krisztussal.

Az angol szerint *királykodjunk, hogy úgy éljünk, mint a királyok, hogy királyi döntéseket hozzunk, a királyi hatalmunkat használjuk*. Királyként uralkodjunk, és a rossz befolyások irányába ne menjünk el. *Ne adjunk helyet* az ördögnek. Ezt érti alatta az Ige. Hol történik ez először? A fejünkben, a gondolatainkban sugallatok formájában.

Ádámnak, amikor Isten a *hivatalába* léptette, milyen feladatot adott? Az egész területet a gondjaira bízta, hogy *uralkodjon* ott. Felelősséget jelentett ez. Ádám kezeire bízta az összes teremtményét Isten, és azt mondta, hogy te gondozd, sokasodj, szaporodj. Ez a te felelősséged. Ez volt az Ő uralmának a területe. Isten rábízta.

Mi is *uralomra* lettünk teremtve a Krisztusban, akiket Isten újonnan teremtett. Egy uralomra lettünk teremtve, de tudnunk kell, hogy *hadviselésben* állunk. Tehát uralkodnunk kell abban a hadviselésben, amelyben éppen vagyunk.

A hadviselésünk fegyvereiről pedig *többet kell tudnunk*, mint eddig, hogy *hatékonyan* tudjuk használni ezeket. Hatékonyak legyünk ebben a megmérettetésben. Mert ezek a fegyverek nem testiek, hanem *szellemiek* és hatalmas erejűek. Olyan hatalmas erejűek, hogy az ellenség *minden ereje felett* valók. Nem tud kifogni rajtad, ha ezt ismered és használod.

Mik ezek a *fegyvereink*? Vegyük sorba.

1. Az **Isten Igéje**. A *Szellem kardja* az Isten Igéje. Ezért Isten Igéjének *ismerete nélkül* nincs az embernek módjában, hogy győztesként éljen. Isten Igéjét *vágyani* kell megismerni. *Éhezni* és szomjúhozni kell, *élni* kell vele és naponta *elmélkedni* rajta. Naponta forgatni, naponta bemélyíteni a szívünkbe. Ez az első fegyver, a Szellem kardja.

2. Egy másik nagyon fontos fegyvere ennek a szellemi hadviselésnek a **dicséret** és a **magasztalás**. Mert nincs annál *bosszantóbb* dolog az ellenség számára, mint amikor a legütősebb kártyáit vette elő, és bedobta, te pedig elkezded ennek ellenére *Istent úgy dicsérni*, hogy mindazt sorba veszed, *amit tett érted*. És még amiket ezután tesz, hitben azokat is felsorolod és dicséred Őt, hogy ebből a helyzetből is *ki fog menteni*.

Soha nem hagyott el és nem is fog. Minden helyzetben megadta a *megoldást* eddig is, és ezentúl is. És csak dicséred Őt, és dicséred Őt, és magasztalod Őt. Az ellenségnek nagyobb a *kevélysége*, mint hogy ezt hallgatni tudná, és a leggyorsabban fogja megtalálni az útját, hogy távozzon onnan. *Eliramodik*.

3. A következő fegyvere ennek a szellemi harcnak, hogyha **kineveted** őt. Ugye Isten is ezt teszi a trónjáról? Írja a Zsoltáros, hogy *neveti az ellenségeinket*. Mi pedig úgy vagyunk itt a földön, ahogy Ő a mennyben, tehát *mi is* nyugodtan nevetethetünk az ellenségen.

Ha feltárja a terveit és előhoz belőle kóstolót, akkor mondhatod neki, hogy: ha-ha-ha-ha! Próbáljuk most meg ezt együtt, jó? Ha-ha-ha-ha! Először nehézkesen fog menni, nincs benne a szíved, de nem baj. Mondd ki újra, hogy ha-ha-ha-ha! És ahogy így gyakorlod magad ebben, hogy hogyan kell kinevetni az ellenséget, ő megkérdezi, hogy mit nevensz?

És te mondd, hogy rajtad nevetek, nem képzeled, hogy ezt valóságba tudod hozni az életben? Egyszerűen nevetséges vagy. Ha-ha-ha-ha! És egyre jobban fog menni a nevetés mindaddig, amíg a végén érzed, hogy a *bensődből* tör fel ez a nevetés az *Úr öröme*vel. És valóban jóízűen tudsz nevetni rajta. Na, ezt sem állhatja.

Gyakoroljátok, mert a *nevetés*, a jókedv, az öröm *megerősíti* a csontokat. És az ördög az első, aki megérdemli, hogy kineveds. Nyugodtan, bátran neved rajta! Amikor már nem tudod, hogy mihez kezdjél, akkor ne sírni kezdj, hanem neved ki őt. Ez nagyon jót fog tenni neked. Mondom neked, hogy nagyon jó dolog és teljesen *igei*. Úgyhogy bátran neved ki őt!

Tehát, a hadviselésünk része, hogy vannak fegyvereink. Ezekről tudunk, és ezeket használjuk. Ha nem ismerjük az igazságot, akkor hogyan élnénk vele? Ezekről *hallanunk* kell. Hogyha eljön a kísértés órája, hogy ott meg kell állnod, és ha nem hallottál róla soha, hogy milyen fegyvereid vannak, akkor hogyan forgatnád abban a helyzetben?

Tehát ez a mai alkalom erről szól, a szellemi hadviselésünk fegyvereiről. Kinek a példáját néznénk meg legelső helyen? Magát Jézust. Jézustól tanulhatunk a legeslegtöbbet. Jézusnak is voltak megmérettetései.

Ha tanulmányozzuk Lukács evangéliumában a 4. fejezetben, amikor Jézus a pusztába vitetett, és az ördögtől megkísértetett, akkor ennek tanulmányozása oly mértékig lesz hasznos számunkra, hogyha hasonló helyzetbe kerülünk, akkor fogjuk tudni, hogy Jézus miként állt meg. Győzelemben állt meg, és ebből meríthetünk, és mi is győztesek lehetünk még afölött. Olvassuk együtt Lukács evangéliumában a 4,1-et:

LUKÁCS 4,1–14.

1. Jézus pedig Szent Szellemmel telve, visszatért a Jordántól, és vitették a Szellemtől a pusztába,

Ezen a versen időzni kell, mert sok keresztény úgy gondolja, hogy milyen jó lenne az élete akkor, ha valóban teljes lenne a Szent Szellemmel. És az jó is. Tehát erre törekszünk, s ez a *teljesség* egy kötelező része minden hívőnek. Hiszen ez az Atya akarata, hogy beteljesedjünk az Ő teljességéig. Csak azt nézzük meg, hogy miután Jézus így telve lett a Szellemmel, mi történt Ővele? Hová *vitte* Őt utána a Szellem? A pusztába.

A keresztények szeretnek *telve* lenni, de *vitetni* már nem annyira szeretnek. Ha teljes vagy Ővele, akkor teljesen rá kell *hagynod* magad a Szent Szellemre, hogy most hová visz. Most mi következik? Ő tudja, Ő a főnök. Ő visz, Ő *vezérel*.

Tehát itt már *vonakodnak* a szentek, hogy abba az irányba viszont már nem akarnak menni, ahová a Szent Szellem akarná vinni őket. Itt kezdődnek a nehézségek. Tehát, ha a Szent Szellemmel *telve* vagyunk, akkor vegyük tudomásul, hogy *vitetni* fogunk, ahová Ő akarja, és az a *legjobb* nekünk. A pusztába? Ebben az esetben igen.

Szent Szellem, már nem szeretsz engem, hogy a pusztába viszel? De, a Szent Szellem tudja, hogy ott lesz a *legjobb* neked, ott fogsz tanulni olyanokat, hogyha kijössz, akkor majd *tömegek* jöhetnek hozzád, és te szolgálni tudsz feléjük.

De előtte meg kell tanulnod néhány dolgot abban a megmérettetésben, amelyre készen vagy, mert Szellemmel teljes vagy és meg tudsz állni benne. Ha *nem tudnál megállni* benne, a Szent Szellem *nem vinne oda*. Mert Ő nem visz be bennünket kudarcos helyekre, ahol kudarcot vallanánk. Tehát Szellemmel megtelni és utána vitetni. Ez az első vers nagyon nagy tanulsága. És elvitte Őt, a drága Jézust a pusztába Szellemmel teljesen.

Azt hittem, hogy az ígéret földjére visz majd a Szent Szellem! Eljutunk oda, de van, amikor előtte meg kell lépdelnünk más részeket, más területeket. Ugyanis egy *megmérettetés* folyt itt, Jézus és az ellenség között.

Az identitás, ha szabad ezt a szót használni, vagyis az *azonosításunk*, hogy pontosan tudjuk meg, hogy kik vagyunk az ellenséggel szemben. Ha nem mérettetünk meg, akkor nem fogjuk tudni azt, hogy meg tudunk-e *állni* benne? Tehát pontosan megtudni, hogy *kik vagyunk*.

Erről szól a *vitetésünk* a helyekre, helyzetekre Krisztusban, hogy meg tudunk állni benne, és igenis győztesek vagyunk benne. Jézus első megmérettetését írja a következő vers:

LUKÁCS 4,2–14.

2. Negyven napig, kísértetvén az ördög által. És nem evett semmit azokban a napokban; de mikor azok elmúltak, végre megéhezék.

Egy *böjtöt* tartott, ami megerősíti az embert, hogy a *szellemiekre figyeljen* és ne a test dolgaira. Mi általában egy étkezést kihagyunk és megéhezünk. De, ha Isten kegyelmében böjtölünk, akkor bírjuk hosszabb ideig.

Tehát Jézus negyven napig böjtölt és utána éhezett meg. Azért ez is természetfeletti, tehát a Szent Szellemben *böjtölni* más dolog. Meg kell ezt a kegyelmet várni, és akkor elindítani a böjtöt. Döbbenetes áldásokkal tud járni.

3. És monda néki az ördög: Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzék kenyérré.

Nézzétek meg, hogy mikor szólt neki az ördög? Amikor végre megéhezett, akkor azt mondta neki: ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzék kenyérré! A *kísértéseivel* az ellenség mindig meg fogja várni, amíg a *leggyengébb* pillanataid eljöttek, és akkor fog kísérteni.

Amíg Jézus nem volt éhes, addig nem merült fel ez a kísértés. Mikor végre megéhezett, akkor előállt az ötletével. Most mondd, *ha* Isten Fia vagy, változzon ez a kő kenyérré! Hol volt az identitásának a vizsgálata, mit akart az ördög? *Ha* Isten Fia vagy. Ezt kérdezte tőle, *ha* Isten Fia vagy? Vagyis tudod-e, hogy *ki vagy*? Erről szólt ez a *próbatétel*.

Amikor az ember így *megmérettetik*, akkor nehogy azt higgye, hogy Isten őt nem szereti, mert nagyon távol lenne az igazságtól. Ezek a megmérettetések Isten kegyelméből jönnek az életünkbe, hogy amikor onnan *kijövünk*, akkor csillogóbbak, *ragyogóbbak*, és egy gyöngyszemmel *ékesebbek* legyünk, mint amikor bementünk.

Minden *megmérettetésben* és próbában el van rejtve egy *gyöngyszem*, amit ha megtalálsz, akkor már ki is jöttél belőle, ékeesebb és ragyogóbb vagy.

Dávidnak is szüksége volt egy megmérettetésre, amikor Góliáttal kellett szembenéznie. Mielőtt fejére kerülhetett volna a királyi korona Dávidnak, már előtte húsz évvel felkenetésre került, és Isten *kenete* a fejére került. Ráöntötték a királyi kenetet. *Húsz év* telt el, míg a *korona* is felkerült a fejére.

Ebben a húsz évben nagyon sok mindent kellett, hogy megtanuljon. Egyrészt meg kellett tanulnia, hogyha meg tudott győzelemben állni a *kisebb* kísértésekkel szemben, mint az oroslán és a medve, akkor Góliát sem lehet akadály és legyőzte.

De ennél volt egy *nagyobb* megpróbáltatása is. Ugyanis Saullal kellett kijárjon egy iskolát. Saul az életére tört, többször meg akarta ölni őt. Egy nagyon fontos dolgot kellett megtanulnia Dávidnak, és húsz évig járta ezt az utat, hogy *testből nem áll bosszút*, hanem *Istenre hagyja*, hogy elmozdítja az akadályokat, mert ő Isten felkentjét nem érinthette.

Bár lett volna rá lehetősége, amikor a barlangban alva találta, hogy megöli, de csak a ruhájából vágott le egy szegélyt, hogy bebizonyítsa, hogy kezébe adta őt Isten. Megtehetette volna, de mégsem tette meg, mert ő *Istenre bízta az ítéletet*, és ő Isten felkentjét nem érinthette. Az Istenbe vetett hitében bízott, hogy eljön a szabadítás, és Isten *megszabadította* őt, és *trónra ültette*, húsz évre rá.

Ahogy az ördög Jézust megkísértette megmérettetésben, hogyha Isten Fia vagy, ezt tedd, azt tedd, úgy téged is meg fog kérdezgetni. Azt fogja kérdezni, *ha* Isten szeret téged, akkor miért kell harcolnod ezekkel a tünetekkel? Ha ugyanis Isten Fia vagy, akkor miért vannak ezek a gondok a válladon? Ha Isten szeret téged, miért vannak ezek a problémáid? – kérdezi majd. Ez a kísértő.

Ugyanúgy, ahogy Jézusnak végig kellett rajta menni, neked is lesznek ilyen *kérdések*. Tudnod kell, hogy ez honnan van. Ez nem a te saját szívedből származik. Te soha a szívedben nem kételkedsz Isten szeretetében, mert ott belül tudod, hogy *Isten szeret*. Ott tudod, mert Ő oda helyezte be a szeretetét. Ezek a kísértőnek a kérdései.

Ha valóban van üdvösséged, akkor hogyan viselkedhetél így? – kérdezi majd tőled. A kísértő *kárhozzatni* akar. Ilyenkor kell tudnunk, hogy miként álljunk meg a *megigazultságunk* Köszikláján, mert van egy Kösziklánk. És, hogy hogyan feleljünk meg neki. Mert Jézus is megfelelt, azt válaszolta:

LUKÁCS 4,4–14.

4. Jézus pedig felele néki, mondván: Meg van írva, hogy nemcsak kenyérral él az ember, hanem az Istennek minden Igéjével.

Vagyis az Igével válaszolt neki, hogy *meg van írva*. Ha nem tudjuk, hogy *mi* van megírva az ilyen helyzetekben, elkezdhetünk tévelyegni és rossz dolgokon gondolkodni. Itt kezdődik a *szellemi hadviselés*: a kísértő kérdésén elkezdesz töprengeni, fontolgatod, és válaszokat veszel, de nem az Igéből. Ekkor van az első rossz lépés.

Mondd neki azt, hogy semmi közöd hozzá, a jövőddel foglalkozz inkább. Ne engem kérdezz. Gondolkodtál már a jövőd felől, hogy hol fogsz kikötni? A tűznek tavába leszel vetve a pokollal együtt, a pokol társaságával.

Én pedig Istené vagyok és neked *semmi közöd hozzám*, hogy ezeket kérdezzed. Isten tulajdona vagyok. Isten *tulajdonához* semmi közöd. Választott népe vagyok Istennek. Engem *választott*, téged pedig *elvetett*. Akkor mit beszélgetünk? Add ki az útját, ahogy Jézus is tette: meg van írva...

A második kísértés nagyon tanulságos. Mert az első kísértés után *nem adta fel* az ördög. A második kísértésről így szól az Írás.

5. Majd felvivén Őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatta néki e föld minden birodalmát egy szempillantásban,

A *szellemi látások* különben ilyenek, egy szempillantásban ott vagy valahol, és átlátod az egészet egyszerre. Ez egy szellemi pillantás volt.

LUKÁCS 4,6–14.

6. És monda néki az ördög: Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nékem adatott, és annak adom, akinek akarom;

7. Azért ha te engem imádsz, mindez a tiéd lesz.

Ez valóságos kísértés volt azért, mert a [földi birodalom] valóban az ördög kezébe került. Ádám ugyanis átadta a föld feletti hatalmat. Tehát ez egy *valóságos kísértés* volt az ördög részéről: Néked adom mindezt a hatalmat, és ezeknek dicsőségét. Egy dolgot kellett volna [ezért] Jézusnak tenni.

Ugyanis Jézus azért jött, hogy *visszaszerezze* a föld felett a hatalmat. Jézusnak ez volt az egyik feladata, hogy az Ádám kezéből kikerült hatalmat, ami a sátánhoz került, visszaszerezze. És a sátán *felkínált* neki egy könnyebb utat. Nincs kereszthalál, nincs szenvedés, csak leborulsz és imádsz engem, csak egyszer – és mindezt neked adom.

Vagyis, amikor a sátán így kísért minket, hogy egy célhoz vezető utat felkínál, de az nem a megigazultság útja. Eljuthatsz oda, de nem úgy, ahogy az a megigazultság útján van megírva, hanem majd én *felkínálok* neked egy másikat – mondja. Azt az utat soha *ne válaszd*, mert az nem Istené, nincs rajta az igazság.

Jézus sem azt választotta, különben ma már nem lennénk itt. A hatalmat könnyen visszaszerezhetné volna így, ha leborul és imádja, de ezt nem tette meg, mert válaszolt, és így válaszolt: monda néki, távozz tőlem sátán! Egy szavadba kerül, és *elmegy* tőled is. Távozz tőlem, nincs közösségünk, kárhoztatva vagy!

8. Felelvén pedig Jézus, monda néki: Távozz tőlem, sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.

Távozz tőlem! – amikor kísért. Mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj! Gyönyörű, ahogy mondja Jézus. *Ahogy meg van írva*, nekem így lesz, én nem teszem máshogy.

Amikor az ördög arra akar *rávenni*, hogy csak egyszer menjünk az ő útjára, csak most az egyszer imádj engem, csak most az egyszer gyere és tedd ezt, csak most az egyszer tedd azt – ez a csábító, a kísértő. Nem engedhetünk a szavának, mert akkor *részt adtunk* az életünkéből.

Jézus mondta, hogy énbennem nincs semmije. Soha, egy szavának sem engedett. *Az ellenségnek nincs bennem semmije!* Ha meg tudod *válaszolni* a kísértéseit, akkor soha nem lesz benned semmije, és az a *győzelem helye*, akkor nem követelődhet.

A 9-es versben jön a harmadik kísértés, Jézus a harmadik kísértésben is megállt győztesen és dicsőségesen.

9. Azután Jeruzsálembe vitte Őt, és a templom ormára állítván, monda néki: Ha Isten Fia vagy, vesd alá magad innét;

Megint itt az identitás-teszt. *Ha Isten Fia vagy.* Vagyis, mintha neked bizonyítanod kellene. Nem neked kell bizonyítani, Isten lesz az, aki kinyújtja a kezét. Neked csak az *Igét* kell szólnod, *vissza kell vened* őt az Igével, és majd *Isten bebizonyítja*, hogy az Ő fia vagy. Ő majd olyat cselekszik, hogy elámul ez a világ, ha az Ő Igéjén engedelmeskedsz.

Ha Isten Fia vagy, vesd alá magad innét. Nézzétek meg, mit tesz az ellenség? Jézus kétszer az Igével válaszolt neki, most az *ördög* is elkezd *idézni az Igét*. Ha ezt akarod, hogy itt az

Igét mondogassuk, akkor én is mondom. És idézi az Igét. Jézusnak, az élő Igének az ördög idézi az Igét, mintha Jézus nem tudná. Az ördög igazából *ostoba*. Azt mondja, hogy:

LUKÁCS 4,10–14.

10. Mert meg van írva: Az Ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged;

11. És: Kezükben hordoznak téged, hogy valamiképp meg ne üssed lábadat a kőbe.

Hát ez bizony meg van írva, csak az ördögnek az egyik mestersége az, hogy az Igét *csűri-csavarja*. És olyan helyzetekre hozza előre, hogy arra a helyzetre nem éppen az az Ige vonatkozna. Mert nem a Szent Szellem által hozza elő. Csűri-csavarja, félreértelmezi.

Lökdösní próbál téged valahogy az Igével, el az igazi egyenes útról. Küld egy keresztényt, aki *rosszul magyarázza* az Igét, aki belemagyaráz. Aki mást hoz ki belőle, aki a törvény felé vinne. Tudod a szívedben, hogy nem úgy van, de mégis az Igét hallod. Ilyenkor úgy érzed, hogy valami belül nem stimmel, nem ez, nem ez.

12. Felelvén pedig Jézus, monda néki: Megmondattott: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.

Jézus *megválaszolta* ezt is az Igével, ami idevaló Ige volt. Csak a Szellem által fogod megtudni azt az Igét, ami arra a *helyzetre* való. Az lesz az *élő Ige* számodra. Az Igét rengeteg helyen lehet hallani, hogy idézik, de *nincs benne* a Szent Szellem igazsága, mert máshogy jön elő. *Téves* igei tanítások ezek.

13. És elvégezvén minden kísértést az ördög, eltávozik tőle egy időre.

Egy időre! Ez azt mutatja, hogy egy idő után *visszasomfordált*. Itt elvégezte a három kísértését, de Jézus mindezekben dicsőségesen megállt, olyannyira, hogy:

14. Jézus pedig megtért a Szellemnek erejével Galileába: és híre ment néki az egész környéken.

Mindegyik egy próba volt. Tehát, amikor *kijött* ezekből a kísértésekből, akkor dicsőségesen el tudott menni a Szellem erejével *szolgálatra*, és ment Názáretbe. És ugyanígy mi is, ha ezeken a helyeken, ahol meg vagyunk *kísértve*, csak az *Igét szóljuk* – a Szellem által rálehelt Rhema Igét, ami arra a helyzetre adatott, hogy ott meg tudj állni –, arra Isten mindig küld egy Igét, akkor *győztesen kijössz*.

Ha elkezded forgatni, amit mond az *ellenség*, hogy mégis inkább így kellene, úgy kellene, vagy tényleg *látásban* besüllyedsz oda, hogy nem tudod az igei utat, akkor valahol, valamilyen mértékben megfogott.

Jézus mindezeket a kísértéseket győzedelmesen legyőzte. És kapott egy időt, és utána *visszatért* a kísértés időszakai. Ilyen részletesen több helyen nincs leírva, hogy milyen megmérettetései voltak Jézusnak. Hogy eltávozott tőle *egy időre*, ez azt is jelenti, hogy vissza és visszalátogatott.

Amikor Jézus börtölni ment a hegyre, biztos, hogy voltak még megmérettetései. Neked is lesznek, amikor megint meg tudsz majd állni, de *résen* kell lenned. *Ne adj helyet* az ördögnek. Meg van írva. Résen kell lenned, mert ha Jézussal megtette, akkor veled is megteszi majd. Ő a kísértő, és ugyanígy megteszi, kíséri a pillanatokat, hogy melyik a legalkalmasabb pillanat, hogy ebben vagy abban a dologban megkísértsen.

És akkor ismerned kell a fegyverzetet. Használnod kell, *fegyverforgató*nak kell lenned, és akkor dicsőséges leszel. Jézus mondta, ha engem gyűlölt a világ, titeket is *gyűlölni* fognak. Ha Jézust *megkísértette* a kísértő, akkor téged is meg fog.

Nyugodtan *felkészülhetünk* ezekre a pillanatokra, és tudjuk azt, hogy *győztesek* leszünk, ha *használjuk az Igét*. Nem azért beszélek ma erről, hogy félelem gerjedjen a szíveden, hanem azért, hogy felkészülj rá és győztes légy benne. Meg fog tehát *kísérteni* az identitásodban, hogy ki vagy Krisztusban, hogy valóban győztes vagy-e benne, hogy tudod-e, hogy ki vagy Krisztusban, hogy milyen jogaid vannak, hogy milyen hatalmad van, meg fog kísérteni benne.

Fel fog kínálni utakat és célokat, amelyek céljaid elérésének az irányába tűnnek majd, hogy odavisznek, de mégis olyan *kitérők* lesznek, hogy közösségbe kerültél vele. Nem a megigazultság útját járod akkor. Ezeket az utakat soha *ne vállald fel*, akármennyire vonzóak is a világ útjai. S ha mégis ezeket választod, akkor *teret nyert* az életedben. Nagyon *óvatos* légy!

Harmadsorban ott fog megkísérteni, hogy *csűrve-csavarva* fogod hallani az Igét mások szájából, de az nem az igazság lesz. Ne engedd magad megtéveszteni. Maradj az egyszerű, szent, tiszta *igazságnál*. Az Ige egyszerű és tiszta, és nekünk adta Isten, hogy *éljünk vele*. Ne válj összezavarodottá. Annyi *összezavarodott* keresztény van, aki belekóstol ebbe is, abba is, és a végén nem tudja, hogy mit olvasott, és mi az igazság. Ilyenek mi nem leszünk.

Jézus meg tudott *állni* az ellenség minden kísértésével szemben teljesen győztesen. Ezt olvastuk ugye? Miért? Mert Ő Istenember volt, Ő a Szent Szellemtől született. Az Ő vére a szent, tiszta, romolhatatlan, szeplőtlen vér volt, így minden kísértésben, mindig meg tudott állni.

Te pedig, amikor a kísértések jönnek, szintén meg tudsz állni, mert te *új teremtés* lettél, és képes vagy megállni így az ellenség kísértéseivel szemben, mert egy új Testnek a *tagjává* lettél teremtve, amelynek Ő a Feje.

Vagyis nem igaz, hogy számunkra ne lenne lehetséges a győzelem minden helyzetből. Mert egy olyan *Testnek* a tagjaivá lettünk szellemben elrendelve, teremtve, amelynek Jézus a feje. És Ő győztes mindenekben.

Kicsit kihasználjuk azt, hogy a Bibliánkat fordítják a Bővített fordítás szerint. Az Efézusi levél első fejezete elkészült, és ebben a részben gyönyörűen elmondja az Írás, hogy milyen testté lettünk *egybeszerkesztve* a Jézussal.

El fogom nektek olvasni a Bővített fordítás szerint, hogy élveztétek azt, még jobban előhossa azt az igazságot, hogy hova lettünk helyezve, milyen *hatalom helyre* lettünk helyezve, és ez mennyire *garantálja* nekünk a *győzelmet* minden kísértésben.

A 16–23. verseket fogom nektek egyben felolvasni, itt-ott rá fogunk ismerni, hogy valóban a Károli Bibliánk szerint van írva, de lesz, ahol nagyon bőven kibontja majd az igazságot.

EFÉZUS 1,16–23. AMPLIFIED

16. Nem szünök meg hálákat adni értetek, megemlítvén titeket az imádságaimban.

Pál állandóan imádkozott az újjászületett szentjeiért.

17. [Én ugyanis folytonosan imádkozom azért, hogy] a mi Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja adjon nektek, bölcsességnek és [a rejtelmekbe és titkokba való bepillantás] kijelentés[é]nek szellemét, az Ő [mély és bensőséges] megismerésében,

Adja meg nektek. Ez a *kulcsa* mindennek: *ismered-e Őt?* És Ő egy meghitt, egy mély, egy bensőséges ismeret, nemcsak felszínes és felületes. Valaki mástól hallottad, hogy tényleg meghalt érted, de a szívedben nincs ott, hogy *mit végzett el* pontosan, akkor még nem vagy ott.

EFÉZUS 1,18–23. AMPLIFIED

18. Azáltal, hogy szívetek szemeit elárasztja világossággal, s így megismerhetitek és megérthetitek – tehát ez a mennyei fény kell nekünk, mennyei világosság, az világosítja meg a szívünket, a szívünk szemeit, hogy – **megérthetitek azt a reménységet, amelyre Ő elhívott titeket, továbbá azt, hogy milyen bőséges az Ő dicsőséges öröksége a szentekben (az Ő számára elválasztottakban),**

Egy *örökséget* hagyott ránk, és ez bennünk van, a szentekben, az Ő számára elválasztottakban. Ezek mi vagyunk.

19. És [azért, hogy megtudjátok és megértsetek] mi az Ő erejének a mérhetetlen, határtalan és mindent felülmúló nagysága bennünk és irántunk, akik hiszünk, amint ez meg is mutatkozott az Ő hatalmas erejének megnyilvánulásában,

Nézzük csak, mit tett? Miben mutatta meg ezt a hatalmas erejét?

20. Amelyet Krisztusban akkor működtetett, amikor feltámasztotta Őt a halálból és leültette Őt a [maga] jobb keze felől, a mennyekben [a mennyei helyeken],

21. Magasan minden fejedelemség és hatalmasság és erő és uraság és minden név fölé, amely csak megemlíthető [minden címzés fölé, amely csak adományozható], nem csak ebben a korszakban és ebben a világban, hanem az eljövendő korszakban és világban is.

Mondd, hogy *magasan fölé!* Vagyis bármelyik gonosz fejedelemség nézett ki magának, és próbálkozik veled, te magasan, de magasan *a fölé* lettél ültetve Őbenne. Ezt nagyon tudnod kell. Ez a *hatalmunk* kiterjed a következő időkre, ajonokra, időkorszakra is.

22. És mindent az Ő lábai alá helyezett – mindent a lábai alá helyezett, az Ő lábai alatt vannak –, **s kinevezte Őt** – és most nagyon figyelj! – **a gyülekezet egyetemes és legfelső Fejévé [mely vezető szerep a Gyülekezet által kerül gyakorlásra],**

Most húzd ki magad! Hiába van Ő a legmagasabb ponton, ha a Gyülekezete nem gyakorolja ezt. Ez a hatalom a *Gyülekezet* által kerül *gyakorlásra*. Képzeljétek ezt el: Ő mindent elvégzett, a legmagasabb pontra ültette, megszerezte ezt a hatalmat, és a legfelsőbb Fejévé tétetett, és a Gyülekezet által kerül ez a hatalom gyakorlásra. Ez elgondolkodtató! Nem nagyon keresgélhetjük, hogy Uram, akkor miért nem cselekedted meg? A Gyülekezet által kerül gyakorlásra!

23. Amely a teste, a teljessége annak, Aki mindent betölt mindennel – ez a Gyülekezet – [mert ebben a testben él annak teljes mértéke, Aki mindent teljessé tesz, és Aki mindent, mindenhol betölt Önmagával].

Ez megint nagyon elgondolkodtató rész, de nem itt van a hangsúly, hanem ott, hogy a *Gyülekezet* által végzi ezt a *hatalomgyakorlást* a Fej. Ha ez így igaz – márpedig az Igét olvastam nektek, a Szentírást –, és ezt a Testet Ő szerkesztette egybe, és ennek a Testnek tagja vagy. Amikor új életet hozott, akkor *behelyezett* ebbe a Testbe.

Krisztus Testének a *tagja* lettél egy ilyen *hatalommal*, akkor Őbenne megtalálod azt a *szeretetet*, amit mindig is kerestél. Mert Istennek ez az *egybeszerkesztett* Teste telítve van a teljes szeretettel, hiszen Ő maga a szeretet. Megtalálod benne az *elfogadottságot*, hogy elfogadott vagy Őbenne. Hogy *szeretett vagy* Őbenne, senki hibát benned nem találhat, mert te *Őbenne tökéletes vagy*. Szeretett vagy.

Amit keresel a *kapcsolataidban*, az ott Őbenne megvan, csak még nem találtál rá. Mindezt *kegyelemből* kaptuk, és ez nem azt jelenti, hogy semmi részünk nincs benne, hogy beteljesedjen. Igenis van *egy részünk*. Van egy részünk, amit tennünk kell, hogy mindezeket meg is *élhessük*, hogy mindezekben járassunk.

Tudnod kell tehát, hogy *ki vagy Krisztusban*. Erről szólnak a *próbák*. Jézus *nevét* használni, az a *hatalom helye*. Ez a *hatalom*, amit olvastam nektek, hogy a Fej a *Test által gyakorolhatja* ezt a hatalmat. Amikor Jézus *nevét kiejted*, akkor ez a teljes hatalmi rendszer működésbe lép.

Azon a napon, amikor *újjászülettél*, erre mindannyian emlékszünk. Mert nagyon-nagyon hiszem, hogy amikor ez az emberrel megtörténik, akkor Isten valamilyen módon ad egy természetfeletti jelzést, hogy minden *mássa lett*. Ahányan vagyunk, ez annyiféle lehet, de hogy kapunk erről egy bizonyosságot, ebben biztos vagyok. Tehát azt a napot tudod.

Amikor újjászülettél, és *bekerültél* a Krisztus Testébe, akkor *hatalmat kaptál* minden démon felett! Ezt olyan jó hallani. Hatalmat kaptál minden démon felett, a sötétség minden ereje felett! És minden démon hallotta, amikor Jézust *Úrrá tetted* az életed felett.

Amikor te ezt kijelentetted, hogy Jézus az Úr az életemben, akkor azt az ellenség minden ereje hallotta. És ahogy az Atya rendelése kiment, amikor a dicsőségből ezt a szöveget szólta, azt olvassuk: Ez az Én szerelmes Fiam, Őt hallgassátok! Ugye, amikor megjelent a dicsőségben, ezt mondta: Ez az Én szerelmes Fiam, Őt hallgassátok!

Minden teremtett lénynek attól a pillanattól kezdve *engedelmeskednie* kellett. Az egész világ minden elemének engedelmeskednie kellett Jézusnak a szavára, mert az Atya megparancsolta, hogy Őt hallgassátok! Az Ő *szájából* jön ki a parancs. Őt hallgassátok!

Amikor te *szerelmes fiúvá* lettél, amikor bekerültél Krisztus Testébe, akkor ugyanez a *parancsszó* elhangzott *feletted* is. Ez az én szerelmes fiam, őt hallgassátok! A világ minden elemének *engedelmeskednie kell* neked. A démoni világ, a fizikai világ, az anyagi világ.

Mert az Atya megparancsolta, hogy ez az én szerelmes fiam belépett ebbe a Testbe, őt hallgassátok! Amit mond, az úgy van. Hatalmat kapott, a legfelsőbb hatalmi helyre ültetett. És mondja azt az Írás, hogy valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak.

JÁNOS 1,12.

12. Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek;

Akik *befogadták Őt* [Jézust], azoknak *hatalmuk* van! Vagyis te itt a földön a mennyei kormányzásból való vagy. A *mennyei kormányzás* hatalmi szintjeit képviseled itt a földön, mert oda lettél ültetve Jézussal az Atya jobbjára. Azon a helyen ülsz, egy Test vagyunk.

A *legmagasabb hatalmi helyre* lettünk ültetve, és így Isten *teljes ereje* képes működésbe lépni az életünkben, *ha élünk* ezzel a hatalommal. Jézus nem képes gyakorolni a földi hatalmunkat, mert Ő a mennyben van. A Testnek ez a része, ahol mi élünk, a földön van.

A *Teste által* képes Jézus gyakorolni ezt a hatalmat. Erről tehát hallani kell a hívőnek, és újra és újra hallani kell, hogy felfrissüljön benne, hogy ez így igaz, ez így van megírva. Hatalmunk van az ellenség *minden ereje felett!* Így van megírva.

LUKÁCS 10,19.

19. Ímé, adok néktek hatalmat, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek.

Jézus szavai ezek. Nem tagadja az Írás, hogy az ellenségnek van *valamennyi ereje* itt ebben a világban, de azt mondja, hogy *hatalmat adok* nektek az ellenség *minden ereje felett!* *Teljhatalmad* van felette. Ahogy te *parancsolsz*, annak úgy kell lennie. És semmi nem árthat néktek. Tehát az ellenségnek nincs hatalma feletted, *neked van* hatalmad az ő ereje felett.

Ez az alapfelállás. Minden ereje felett neked van hatalmad, a krisztusi hatalmad az ördög minden ereje felett. A betegség ereje felett, az alkohol ereje felett, a káros szenvedélyek ereje felett, anyagi nehézségek ereje felett hatalmad van, mert ezt Jézus adta neked.

A *hatalomgyakorlás* engedélyt jelent az *erő bevetésére*. Mögötted a *menny teljes ereje* áll. A legmagasabb pontra vagy felhelyezve. Az erő működésének a *mértéke* a hatalom szintjétől függ, minél *nagyobb hatalmon* áll valaki, annál *nagyobb erőket* képes megmozgatni.

Alapállásban nincs neki, te kaptál hatalmat az ördög minden ereje felett. Annyi hatalma lesz mégis feletted, amennyit *te adsz neki* majd át a szavaiddal, a gondolataiddal, a félelmeiddel. Annyi hatalma lesz feletted addig, amíg *rá nem döbbsz* erre a helyzetre, és meg nem *parancsolod*, hogy távozzon az életedből. *Teljhatalmad* van felette!

Vissza kell vened az ördögtől azt a hatalmat, amit adtál neki. Amennyi hatalom-hozzáférése van az életedhez, annyi erővel tud majd megjelenni az életedben. Meg lehet *fordítani* a helyzetet. Ki lehet parancsolni teljesen az életedből. *Teljhatalmad* van felette!

Ha *megállsz* a hatalom helyén, akkor tud *folyjni* ez az erő. De először ki kell *jelentened* a hatalmadat. Hatalmat veszek ezen helyzet felett... Mindazt a hatalmat, amit az ellenség vett magának az életemben, azt most *megsemmisítem*, Jézus nevében! Megparancsolom, hogy *meghátráljon*, elbukjon az Úr orcája előtt!

Vissza kell venni az ördögnek adott hatalmat, ha területeket foglalt az életedben. Nem adhatsz neki helyet az életedben. Nagyon fontos dolog.

Hatalmunk gyakorlása semmilyen különleges járulékos hitet nem igényel. Ezt a hívők nem értik. Azt hiszik, hogyha majd eljutunk egy olyan magas hitszintre, hogy már nagyon erős hitizmaink vannak, akkor majd tudunk jól parancsolni az ellenségnek. Ez így nem igaz. Jó a nagy hit. Nagyon jó, amikor tudunk a tengernek parancsolni, meg a hullámoknak, meg sok mindennek. De igazából, amikor a rendőr felölti az egyenruháját, és kimegy a forgalmat irányítani, kell-e neki valamilyen *járulékos hit* ahhoz, amikor felteszi a kezét, hogy megálljon a forgalom?

Kell-e, hogy előtte elmondja, hogy na, most nagyon fogok hinni, és most nagyon jól fel fogom emelni a kezemet, és akkor talán majd megáll egy autó. Gondolkodik így a rendőr? Nem. Tudja, hogy egyenruhában van.

Az *egyenruha hatalmat* ad neki arra, hogyha ő felemeli a kezét, a legnagyobb járműnek is azonnal meg kell állnia, mert különben baj lesz. Repül a jogosítvány, ki tudja mennyi pénzbüntetés lesz, meg miegymás. Tehát, hogy ő abban a zubbonyban van, *képviselve* ezt a hatalmat, mindenki *engedelmeskedik* neki.

Ha még egy kicsit pityókás is lenne, tegyük fel, hogy berúgott szegény (bocsánat a példaért, csak azért szemléltetem, hogy még az sem kell, hogy teljesen a józan eszénél legyen), csak annyit kell tennie, hogy erre emelem fel a kezem, meg arra emelem fel a kezem, s akkor is engedelmeskedik a forgalom. Mert zubbony van rajta, az a *hatalmi ruházat* van rajta, ami biztosítja számára, hogy amit ő elrendel, az úgy van.

Elgondolkodtató ez? Teljesen. Mert, amikor te ennek példájára felöltöd magadra az *új teremtés zubbonyodat* (csak úgy képletesen mondom), és *parancsot* adsz ki az ellenségnek, akkor annak teljesülnie kell. Neki engedelmeskednie kell, mert így van megírva. Nem kell hozzá külön járulékos hit, hogy ő meghallja a szavadat és megcselekedje.

Onnan el kell mennie, mert ez a *terület a tiéd*. Ezt nem teheti meg, ez meg van tiltva. Ez el van rendelve. Parancsszavakat kellene kiadnunk nekünk, hívőknek, mert ez a *hatalmi zubbony*, ez az újonnan teremtett, *újonnan született* teremtése Istennek, aki Krisztus *Testébe került*, és Jézus a Fej, a legfelsőbb hatalom, a *hatalma neked megadatott*.

És amikor te ilyen hatalmi parancsszavakat, *rendeléseket* hozol, akkor Ő maga a garancia azokra, hogy azok meglesznek. Nem kell hozzá nagyobb hit, mint amilyen *hittel bekerültél* a Krisztus Testébe. Az a *hit elegendő*, hogy rajtad van ez a *hatalmi ruha*. Ezen felül növelheted a hitedet, de ha ennyit tudsz, hogy ilyen hatalom neked adatott, akkor az *működni fog*.

Ugyanis nem a te erődből kell megcselekedned ezeket. Ha Jézus *nevét* kiejted, teljhatalmat *gyakoroltál*, és a menny *minden ereje* mögéd áll. Ilyen hatalmas *ajándékot* kaptunk Istentől, amikor Jézus *nevét* nekünk adta.

Felhatalmazott minket, hogy az Ő nevét vigyük ki a világba. Az Ő nevében *parancsoljunk*. Az Ő nevében *tiltsunk* meg dolgokat, ami nem odavaló. A krisztusi Testnek rá kellene *ébrednie a hatalmára*, és nem hagyni magunkat *eltaposni* mindenféle ilyen meg olyan körülmények folytán.

Az Apostolok cselekedetei 19,20 írja, hogy az Úrnak Igéje erősen *növekedett*. Ez az egyik tulajdonsága az Igének, hogy *erősen* növekedik az életünkben, *ha ráállunk*. Erősen növekedik, és folytatja, hogy *hatalmat vett*. S ha az Igén állsz, és az Igét vallod, és mondod az Igét – mint ahogy Jézus is kísértve volt, hogy *meg van írva*, ehhez *ragaszkodom*, ennek így kell lenni –, akkor az az *Ige hatalmat vesz* a helyzet felett.

Nincs olyan helyzet, ami ne engedelmeskedne a *meg van írva* igazságnak, ha te azon állsz. Mert az *Ige hatalmat vesz*, az Isten szava hatalmat vesz az életed felett, annak úgy kell lenni, ahogy meg van írva. Nem lehet másként, különben Isten hazug lenne. És azt pedig tudjuk, hogy nem így van. Az *Ige hatalmat vesz* helyzetek felett, *ha kitartasz* benne.

Van-e ilyen „újászületett zubbonyunk”, *hatalmi zubbonyunk*? Van! Fogjuk-e használni? Bizony, sok változást fogunk látni az életben. *Megtiltjuk* a betegséget, és távoznia kell a köreinkből. *Megtiltjuk* a szegénységet, és távoznia kell a köreinkből, nincs közösségünk vele. *Megtiltjuk* a nyomasztó szellemet, a depressziót, és távoznia kell a köreinkből. *Megtiltjuk* a nyomorgató szellemek jelenlétét, és távoznia kell a szentek életéből. Nem odavalók.

Miről szólt volna a *váltságunk*, ha nekünk mégis ezekben kellene élnünk? És ugyanúgy *parancsolhatunk* helyette gyarapodást, bővülködést, angyalokat kiküldhetünk, hozzák be a szükséges anyagiakat. Ha az Igét szóljuk, ők mennek és cselekszik. Jézus neve hallatán parancsszót kaptak.

Nagyon sok helyzet fog *megváltozni* az idén az életünkben, ha ezt *megértjük* és elkezdjük *gyakorolni*. *Bátor* legyél benne, mert nem vagy elfelejtve Istennél. Az a helyzet, amiben most vagy, az nem olyan helyzet, ami megoldásképtelen lenne. *Van rá megoldás*. Kelj fel, kelj fel a hatalmadban! Használd a hatalmadat! Ébredj rá a hatalmadra!

Jézus Testének, Jézus nevének a *teljhatalma* adatott neked, kezdj el *élni vele*. És ha nem látod másnapra a változást, *ne add fel*. Ez nagy *kulcs* benne. Jézust negyven napig kísértette a sátán. Nem mondta másnap: *Á, hát hiába mondtam akkor, hogy mi van megírva, úgysem ment el*. *Kitartónak* kell lenni, ez a másik *kulcs*. Hatalomgyakorlás és kitartás. Az Úr Jézus jósága által működik ez a mi életünkben.

Vettünk-e ma ebből olyan *kijelentést*, ami jólesett a szívünknek? Ha vettünk, akkor előbbre vagyunk. Akkor a következő lépés, hogy elszánjuk magunkat, hogy *használni* is fogjuk. Meg fog *változni* az életünk! Betegség, neked el kell onnan menni, mert megparancsoltam! A családtagomat nem nyomaszthatod, mert megtiltottam! Az ár ki van fizetve érte. Annak úgy kell lenni, ahogy *meg van írva*. Ragaszkodom hozzá! Ez valóságos hatalom! Ígérjük meg az Úrnak, hogy szorgalmasak leszünk ebben. Jó?

Álljunk fel, és kezdjük az Úrnak egy kicsit a szívünkből szólni, hogy ezt a hatalmat jobban meg fogjuk ragadni, ugyanis, az *Ő* keze kötve van. Hol van az Úr Jézusnak a *keze* a Testében? Itt lent a földön. Te meg én vagyunk az Úr *Jézus keze* itt a földön. Ha te nem gyakorlod a hatalmad, *Ő* meg van kötve, akármekkora teljhatalmat vett magához, amikor feltámadt a halálból.

Megígérjük most az Úrnak, hogy szorgalmasabbak leszünk, hogy *kiigazítjuk* magunkat azokban a helyzetekben, ahol eddig nem álltunk a lábunkra, és nem vettük a hatalmat. Szorgalmasabbak leszünk, buzgóbbak leszünk ebben. Megértettük ezt az egyszeri igazságot, és használni fogjuk Jézus nevében. Ámen. Dicsőség az Úrnak!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.